

Proficiency level, C2

1. Read the beginning of The Mountain Wreath (Gorski Vijenac)
2. Underline the words that you would like to understand better and discuss?
3. What is the poem about?
4. Are you familiar with any of the important historical personalities?
5. Are you familiar with any of historical events that the mentions or refers to?
6. Describe the atmosphere that is prevalent in the poem?
7. What does the writer want to achieve with this particular atmosphere?

ПОСВЕТА

Праху Оца Србије

Нек се овај вијек горди над свијема вјековима,
он ће ера бити страшна људскијема кољенима.
У њ се осам близанацах у један мах изњихаше
из колевке Белонине, и на земљи показаше:
Наполеон, Карло, Блихер, кнез Велингтон и Суворов.
Карађорђе, бич тирјанах, и Шварценберг и Кутузов.
Ареи је, страва земна, славом бојном њих опио
и земљу им за поприште, да се боре, назначио.
Из грмена великога лафу изаћ трудно није,
у великим народима генију се гњ'јездо вије:
овде му је поготову материјал к славном дјелу
и тријумфа дични в'јенац, да му краси главу смјелу.
Ал' хероју тополскоме, Карађорђу бесмртноме,
све препоне на пут бјеху, к циљу доспје великоме:
диже народ, крсти земљу, а варварске ланце сруши,
из мртвијех Срба дозва, дуну живот српској души.

Ево тајна бесмртника: даде Србу сталне груди;
од витештва одвикнута у њим лафска срца буди.
Фараона источнога пред Ђорђем се мрзну силе,
Ђорђем су се српске мишце са витештвом опојиле!
Од Ђорђа се Стамбол тресе, крвожедни отац куге,
сабљом му се Турци куну - клетве у њих нема друге.

.....
.....
.....

Да, витеза сустопице трагически конач прати:
З твојој глави би суђено за в'јенац се свој продати!

.....
.....
.....

Покољења дјела суде, што је чије дају свјема!
На Борисе, Вукашине, општа грми анатема, гадно име
Пизоново не см'је каљат мјесецослов,
за Егиста управ сличи гром небесни, суд Орестов.

.....
.....
.....
.....

Над свијетлим твојим гробом злоба грдна бљува тмуше,
ал небесну силну зраку што ћ' угасит твоје душе?
Плачне, грдне помрчине - могу л' оне свјетлост крити?
Свјетлости се оне крију, оне ће је распалити.
Плам ће, вјечно животворни, блистат Србу твоје зубље,
све ће сјајни и чудесни у вјекове биват дубље.

.....
.....
.....

Зна Душана родит Српка, зна дојити Обилиће,
ал хероје ка Пожарске, дивотнике и племиће, гле,
Српкиње сада рађу... Благодством Српство дише...
Бјежи, грдна клетво, с рода - завјет Срби испунише!

У Бечу на Ново љето 1847.

Сочинитељ